

LBRIS

We know
books

CĂTĂLINA PANĂ

C
de la
Ciga
ZODIA ISPITEI
cartea a treia

Editura
Petale Scrise

Nojorid, 2023

Capitolul 1

Răzvan

18 Decembrie

— Să te îmbraci gros, Răzvan, știi că în familia Alexa toți suntem sensibili la frig, ascult veșnica dădăceală a mamei în timp ce degetele îmi dansează pe tastatură.

— Da, mamă, așa am să fac, mormăi în microfonul căștilor, concentrându-mă cu greu la codul pe care trebuia să îl termin acum trei zile.

— De ce am impresia că nu mă ascuți, copile?

Va veni o zi când femeia care mi-a dat viață va accepta că am trecut deja de 30 de ani, dar acea zi nu este cea de astăzi...

— Lucrez, mamă. Putem vorbi mai târziu?

Bombăne câteva secunde ceva neînțeles, apoi oftează dramatic.

— Bine, dar să nu uiți...

— Să mă îmbrac gros, da, știu.

De parcă aș ieși undeva până nu termin blestematul ăsta de proiect.

Sau da?

Am nevoie de o nenorocită de pauză, altfel ochii îmi vor sângea în curând. Deja liniile de cod îmi joacă țurca pe retină, făcându-mă să clilesc mai des ca o domnișoară plecată la agățat.

Aș putea să torn două degete de Bourbon și să mă fac comod pe canapea, dacă aș avea una, dar cum m-am mutat acum o săptămână, este evident că nu dețin așa ceva... deocamdată. De fapt nu am nimic în imensitatea asta de apartament, în afară de birou, mobila de bucătărie, care a fost inclusă în prețul de achiziție, și salteaua pe care dorm.

Sunt înconjurat de munți de cutii de carton și, dacă n-aș locui într-un *penthouse* nou-nouț de un milion de euro, probabil că mi-aș plânge și eu de milă la halul în care trăiesc.

Dacă stau bine să mă gândesc, nici sticla de Bourbon nu știu pe unde e în toată harababura asta.

Bine că am avut prezența de spirit să nu îi spun încă mamei că m-am mutat, altfel cred că era în stare să se teleporteze de la Oradea, nu înainte de a informa tot neamul de noua realizare a băiatului său.

Ah, la dracu'! Jacuzzi și terasă mi-au trebuit mie! În rest le aveam pe toate. Mi-am luat casă cu trei băi, de parcă m-aș căca în toate deodată.

Cred că ăsta este ultimul sfat al planificatorului financiar pe care l-am luat în considerare. Nu mai înghit nicio sugestie proastă de acum încolo. De când am vândut aplicațiile alea, toată viața mi s-a întors cu susul în jos. Mi-e dor de camerele de la cămin și de agitația studenției.

Mă ridic mecanic de pe scaunul de birou și mă îndrept înspre hol. Am nevoie să ies și să iau o gură de aer proaspăt și poate câteva guri de alcool.

Chem o mașină, îmi iau haina din cuier și pășesc în liftul privat, în oglinzile căruia abia mă mai recunosc. Zici că tocmai am ieșit dintr-o peșteră. Trebuie să am grijă să merg în lumină altfel, un bărbat de 1,94 metri, netuns din Evul Mediu și cu barba lungă de-un cot, ar putea băga câteva babe în sperieți.

Dacă îmi mai acopăr și juma' de față sub glugă, asta e. Infarct garantat.

— Unde vă duc? mă întrebă cu plictis șoferul taxiului, de îndată ce mă instalez pe bancheta din spate a mașinii mirosind puternic a fum de tutun.

Rămân pe gânduri pentru o clipă, privind la străzile înghețate ale Bucureștiului, apoi hotărâsc să mă las pe mâna hazardului.

— Du-mă undeva pe Decebal. Oriunde. Vreau să beau ceva în liniște.

Liniște pe dracu' să mă ia!

De mai bine de zece minute privesc un spectacol hilar, măcar de-aș fi plătit bilet. O blondă și o șatenă se ceartă de mama focului, mai-mai să se ia la păruială. Mă uit la ele și îmi dau seama că nu liniștea este cea de care aveam nevoie. O astfel de reprezentare gratuită îți reamintește că dracu' e gol numai când e gol, pe când femeia este dracu' gol și când e îmbrăcată. Mai trebuie doar să îmi dau seama ce au de împărțit.

Blonda cu pronunțate trăsături slavice vorbește mai mult șoptit, ținând capul plecat. Își crâmpoțește în mâini poalele scurte ale unei rochii negre, în timp ce se clatină ușor pe scaunul înalt de bar. Mai are puțin și plânge ascultând tirada partenerii de ceartă. Pare de-a dreptul rușinată; acum nu știu dacă din cauza cercului șatenei sau din cauza motivului acestuia.

Buzele unor fete din generația actuală sunt niște instalații ce funcționează pe bază de acid hialuronic, botox, silicon și dracu' mai știe ce, iar tipa asta este clar tunată bine. Eu acum mă întreb cu mintea mea de neștiutor cum se sărută o astfel de

instalație? Adică trebuie să existe ceva metode speciale care să prevină migrarea maglavaisului din locurile în care a fost injectat, nu? Altfel te trezești mânjit pe bot cu întreg tabelul lui Mendeleev, de începe rusul să se răsucescă în mormânt.

Sunt curios de fața șatenei. Ei îi văd doar spatele dezgolit de croiala atrăgătoare a unei rochii roșii și picioarele impresionant de lungi, încălțate cu niște pantofi amețitor de înalți. V-ul abrupt al materialului se termină într-un fermoar ce continuă până sub fundul bombat, iar imaginea ce mi se înfiripă în minte, cu mine descheind acea rochie și pipăind orice se află dedesubt, îmi trimite săgeți în pantalonii deveniți brusc prea strâmți. Nu mai spun de părul lung ce îi acoperă umărul fin, păr pe care îl și văd înfășurat strâns pe degetele mele în timp ce aș lua-o pe la spate.

Ce naiba m-a apucat? Nici nu i-am văzut fața; dacă e și asta la fel de împănată ca blonda? Sau poate mai rău? Mă simt atras de un cur și de o rochie? Ce-i drept, rochia este al dracu' de sexy; chiar în halul ăsta m-au adus lunile de muncă în fața calculatorului?

Dar curiozitatea, bat-o vina, mă roade cu foame, așa că abandonez paharul pe masă și plec spre toaleta din capătul barului, chiar dacă nicio altă nevoie nu mă încearcă... în afară de afurisita asta de indiscreție.

Pornesc cu pași hotărâți într-acolo, evitând să le privesc direct pe cele două, dar prind din zbor, fără să vreau, câteva cuvinte rostite apăsate de cea al cărei chip este încă un mister pentru mine.

„Nu faptul că m-ai înșelat mă deranjează, ci faptul că m-ai înșelat cu o altă femeie.”

Deci asta era, îmi spun cu dezamăgire. Tipele astea formează un cuplu; și încă unul cu probleme de infidelitate.

Toate visele mele erotice au fost spulberate dintr-un foc. La dracu'! Mă dezumflu ca un balon uitat în soare. Nu! Nu îmi plac triourile!

Ajuns în pragul ușii negre a toaletei, arunc totuși o privire spre femeia misterioasă și rămân pe loc, parcă trăsniț din senin, în momentul în care observ chipul dăltuit cu măiestrie de însăși Mama Natură. Nicio urmă de injecție sau bisturiu pe fața ei. Doar frumusețe în stare pură, pusă în valoare de un machiaj discret. Ochii de un verde proaspăt și buzele alea...

— Intri sau ieși? mă apostrofează un individ care încearcă să părăsească baia.

Mă rupe abrupt din visare și primul instinct este să-i înfund un pumn între ochi, dar mă abțin. E clar! Proiectul ăsta m-a rupt complet de realitate.

Bâigui un „Scuze!” și mă dau la o parte din calea lui, în timp ce ochii mei sunt în continuare lipiți de chipul angelic al femeii aflate acum aproape de o explozie de furie. Adevărul e că blonda își cam merită soarta dacă a înșelat-o pe superbitatea asta.

Clipesc de câteva ori, dorind să îmi conving ochii să se îndrepte spre altceva. Privesc la ușa neagră din fața mea și încerc să îmi dau seama de ce sunt aici. Scormonesc în creier pentru câteva clipe și îmi amintesc că voiam să merg la baie. Ei bine, nu am nevoie, dar dacă tot am ajuns până aici, măcar să mă spăl pe mâini.

Pornesc apa deîndată ce intru în încăperea îmbrăcată în marmură gri și îmi privesc chipul neras și părul vâlvoi în peretele de oglinzi. Să mă uit în oglindă a doua oară într-o zi este ceva inimaginabil, dar uite că se întâmplă. Poate cineva acolo sus vrea să îmi atragă neapărat atenția că m-am transformat peste noapte într-o versiune mai întunecată a lui

Yeti. Cearcănele adânci mă fac să par și mai fioros, iar imaginea de ansamblu arată a ceva ce eu nu sunt.

Ar fi bine să mă car naibii de aici, până nu mă dauăștia afară pe motiv că arăt ca un boschetar.

Îmi usuc mâinile și dau să părăsesc baia, dar e cât pe aci să primesc o ușă în nas când tentația șatenă de mai devreme se năpustește înăuntru și, neobservându-mă, se izbește de mine cu toată forța. Dacă eram mai firav, pun pariu că mă putea doborî.

– Îmi pare rău, frumoaso... șoptesc gătuit în timp ce privesc în ochii ei de gheață verde.

– Îți pare pe dracu'! Toți sunteți sfinți până băgați botul la savarină.

Mă împinge din calea sa, iar eu abia îmi revin din șoc. Femeia asta e o adevărată furtună. O furtună cu care mi-aș trage-o în draci, îmi spun în timp ce achit consumația și părăsesc barul.

Mă gândesc că ar fi trebuit totuși să o atenționez că a greșit ușa.